

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG/196-279 /295

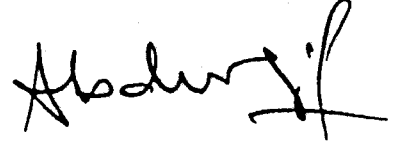
Ankara

13 / 1 / 2003

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

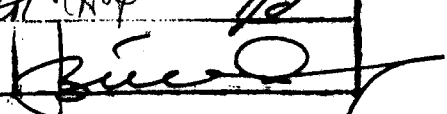
Önceki yasama döneminde hazırlanıp Başkanlığınıza sunulan ve İçtüzüğün 77 nci maddesi uyarınca hükümsüz sayılan ilişik listede adları belirtilen kanun tasarılarının yenilenmesi Bakanlar Kurulu'na uygun görülmüştür.

Gereğini arz ederim.

Abdullah GÜL
Başbakan

Eki :
Liste

T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali F	Dışişleri
E. M. M.	Abdullah Gül
Tarih	20.1.2003 - 1/396
E. M. M.	Abdullah Gül
BAŞKAN	

2

T. C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG/ 196-342 /2397

Ankara

3/6 /1996

/TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Önceki yasama döneminde hazırlanıp Başkanlığınıza sunulan ve içtüzüğün 78 inci maddesi uyarınca hükümsüz sayılan ilişik listede adları belirtilen kanun tasarılarının yenilenmesi Bakanlar Kurulu'nda uygun görülmüştür.

Gereğini arz ederim.

Mesut Yılmaz
Mesut YILMAZ
Başbakan

Eki :
Liste

1/889 Eski Yugoslavya'da işlenen Bazı Suçların Kovuşturulması Hakkında Kanun Tasarısı.

T. C. BAŞBAKANLIĞI	
- Dışişleri - Adalet	
12.6.1996	1/467
BAŞKAN	<i>[Signature]</i>

Not : Verilecek cevaplarda Daire adının, yazı tarih ve sayısının açıklanması.

3

T. C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG/ 101-904

13412

Ankara

17/7/1995

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 26/6/1995 tarihinde kararlaştırılan "Eski Yugoslavya'da işlenen Bazı Suçların Kovuşturulması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Prof. Dr. Tansu ÇİLLER
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Komisyon	- Dışişleri - Adalet
TARİH	20.7.1995 1/889
K. Md.	K. D. Bşk.
BAŞKAN	U. Özyurt

Not : Verilecek cevaplarda Daire adının, yazı tarih ve sayısının açıklanması.

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG/196-342 / 5237

Ankara

25/10/ 1999

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Önceki yasama döneminde hazırlanıp Başkanlığınıza sunulan ve İçtüzüğün 77 nci maddesi uyarınca hükümsüz sayılan ilişik listede adları belirtilen kanun tasarılarının yenilenmesi Bakanlar Kurulu'na uygun görülmüştür.

Gereğini arz ederim.

Bülent ECEVİT
Başbakan

Eki _____ :

1/467 Eski Yugoslavya'da İşlenen Bazı Suçların Kovuşturulması Hakkında Kanun Tasarısı

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	Dışişleri
Esas Kom.	Adalet
Tarih	1.11.1999 - 1/564
K. Md.	Öz. K.D. Eşk. Atıp. 18.
BAŞKAN	Mehmet

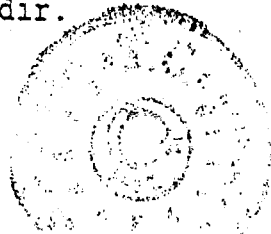
B/ GENEL GEREKÇE

Türkiye'nin her zaman inandığı ve savunduğu uluslararası mesruiyet dünyanın herhangi bir bölgesinde ortaya çıkan ve hukuk ihlaline yol açan her sorunun, Devletlerin ülke bütünlüğüne, bağımsızlıklarına ve egemenliklerine saygı, birbirlerinin içişlerine karışmama ve kuvvete başvurmama ilkeleri doğrultusunda barışçı yoldan çözüme kavuşturulmasını gerektirmektedir.

Eski Yugoslavya ülkesinde uluslararası hukuka uygun olarak yeni devletlerin kurulması sürecinde karşılaşılan sorunlara da yukarıda özetlenen temel ilkeler çerçevesinde çözüm yolları aranmasına, Sırbistan yönetiminin izlenen aşırı milliyetçi ve yayılcı politika imkan vermemiş, aksine Bosna-Hersek'in bağımsızlık ve ülke bütünlüğüne yönelik saldırılar, yoğun etnik temizlik ve insan hakları ihlalleriyle desteklenmiştir.

Türkiye'nin de içinde bulunduğu uluslararası toplum, bu gelişmeler karşısında Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 30.05.1992 tarih ve 757 sayılı Kararıyla Yugoslavya'ya (Sırbistan-Karadağ) yaptırımlar uygulamaya başlamış, daha sonraki kararlarıyla da yaptırımların güçlendirilmesine yönelik tedbirler alınmasını benimsemiştir. Ardından Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 25.05.1993 tarihli ve 827 sayılı Kararı ile "Eski Yugoslavya ülkesinde 01.01.1991 Tarihinden itibaren işlenen Uluslararası İnsancıl Hukukun Ağır ihlallerinden Sorumlu Suç Faillerinin Yargılanması İçin Uluslararası Mahkeme" kurulmuş ve 16.11.1993 tarihinde görevine başlamıştır. Anılan Güvenlik Konseyi kararı Birleşmiş Milletler Andlaşmasının "Barışın Tehdidi, Bozulması ve Saldırı Fiili Halinde Yapılacak Hareket" başlığını taşıyan VII nci Bölümü çerçevesinde üye Devletleri bağlayıcı nitelikte bir karar olup, Birleşmiş Milletler Andlaşmasının 25 inci Maddesine uygun olarak bütün Birleşmiş Milletler üyesi Devletler tarafından uygulanması gerekmektedir.

Güvenlik Konseyi Uluslararası Mahkemenin yetki ve faaliyetlerini düzenleyen bir Statüyü de 827 sayılı kararının eki olarak kabul etmiş bulunmaktadır. Anılan Uluslararası Mahkeme Statüsüne göre kurulan bu Mahkeme eski Yugoslavya ülkesinde 01.01.1991 tarihinden itibaren 1907 La Haye ve 1949 Cenevre İnsancıl Hukuk Sözleşmeleri hükümlerine, savaş hukukunun teamüli kurallarına, 1948 Soykırım Sözleşmesi hükümlerine ve Nürenberg Mahkemesi kararlarıyla insanlığa karşı suç oluşturduğu kabul ve anılan Güvenlik Konseyi Kararıyla da teyid edilen (Mad.5) çatışmalar sırasında sivillere karşı girişilen ve öldürme, köleleştirme, işkence, ırza geçme vb. suçları kapsayan hükümlere aykırı olarak işlenen suçlar konusunda yetkili kılınmaktadır. Anılan Statüye göre, aynı konuda ulusal mahkemelerin de yetkili olması ve davaya bakması durumunda Uluslararası Mahkemenin talebi üzerine ulusal mahkemenin vereceği bir kararla yargılama dosyasını Uluslararası Mahkemeye göndermesi gerekmektedir. Yine anılan Statü gerek ulusal mahkemelerce gerekse Uluslararası Mahkemece bir davaya bakılmış ve kesinleşmiş karar verilmişse, "Non bis in idem" ilkesi uyarınca, bu davaya artık yeniden bakılamayacağını karara bağlamaktadır.

Öte yandan, Uluslararası Mahkeme Statüsüne göre Mahkeme Savcılığı eski Yugoslavya'da belirtilen nitelikteki olaylara ilişkin olarak soruşturma ve araştırmada bulunmak ve gerektiğinde Uluslararası Mahkeme önünde dava açmak yetkisiyle donatılmış olup, sanıkları, mağdurları ve tanıkları sorgulamak ve kanıtları toplamak üzere Birleşmiş Milletler Üyesi Devletlerden yardım isteme ve gerektiğinde ilgili Devletle işbirliği içinde ülkede araştırmalarda bulunma hakkına da sahiptir. Yine, Uluslararası Mahkemenin gıyapta yargılama yapmaması ilkesi uyarınca, anılan Statüye göre tutuklanması, gözlem altına alınması ve Uluslararası Mahkemeye sevk edilmesi istenilen sanıklarla ilgili bu işlemlerin sanığın ülkesinde bulunduğu Devlet makamları tarafından gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Nihayet, anılan Statü uyarınca, Birleşmiş Milletler Üyesi Devletler Uluslararası Mahkemedен gelecek istek üzerine sanıklar hakkında araştırma yapılması ve tüm bilgilerin saptanması, kanıtların toplanması, elde edilen veri ve belgelerin gönderilmesi gibi birçok konuda Uluslararası Mahkeme ile işbirliği yapmak yükümlülüğü altındadır.

Uluslararası Mahkeme ve görevlilerinin yukarıda belirtilen görevleri yerine getirirken Birleşmiş Milletler Üyesi Devletlerde dokunulmazlık ve ayrıcalıklardan yararlandırılması da anılan Karar ve Statüde öngörülen bir başka husustur.

Yukarıda belirtilen faaliyetlerin Türkiye'de gerçekleştirilebilmesi için yürürlükteki mevzuat hükümleri yeterli değildir. Bu Kanun Tasarısı yukarıda belirtilen faaliyetlerin Türkiye'de gerçekleştirilebilmesine olanak vermek ve anılan Uluslararası Mahkeme ile ulusal yargı sistemimiz arasında gerekli işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla hazırlanmıştır.

Türkiye'nin eski Yugoslavya ve özellikle Bosna-Hersek'teki kanlı olaylarla ilgili olarak tüm ulusumuzca desteklenen dış politikası çerçevesinde, Birleşmiş Milletler Andlaşmasından doğan yükümlülüklerini yerine getirmesine yönelik bu Kanun Tasarısı, aynı zamanda Türkiye'nin uluslararası barışın korunmasına bir katkısını oluşturmaktadır.

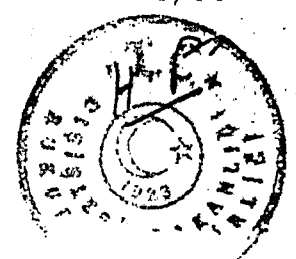
B/MADDE GEREKÇELERİ

12/Madde 1- Bu madde amaç maddesi olup eski Yugoslavya'da 01.01.1991 tarihinden bu yana işlenen ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 25.05.1993 tarihli ve 827 sayılı Kararına ekli Statüde belirtilen 1907 La Haye ve 1949 Cenevre İnsancıl Hukuk Sözleşmeleri hükümlerine, savaş hukukunun teamüli kurallarına, 1948 Soykırım Sözleşmesi hükümlerine ve Nüremberg Mahkemesi kararlarıyla insanlığa karşı suç oluşturduğu kabul edilip anılan Güvenlik Konseyi kararıyla da teyid edilen (Mad. 5) çatışmalar sırasında sivillere karşı girişilen ve öldürme, köleleştirme, işkence, ırza geçme vb. suçları kapsayan hükümlere aykırı olarak işlenen suçları kovuşturmak için kurulan Uluslararası Mahkemenin yetkisine giren konularda Türk adli makamlarının yetkilerini ve Uluslararası Mahkeme ile işbirliğini düzenlemektir.

Madde 2- Bu madde ile Kanunda geçen tanımlara yer verilmiş ve açıklık getirilmiştir.

Madde 3- Bu maddenin birinci fıkrası ile Uluslararası Mahkemenin yargı yetkisine giren ve Statü'de belirtilen bir suçun işlenmesi ve suçlunun Türkiye'de bulunması halinde, Türk Ceza Kanunu ve ilgili diğer mevzuat hükümleri uyarınca suçlunun Türk Mahkemelerinde yargılanması kabul edilmektedir. Türk Mahkemelerinin yetkili olması halinde de bu konuda Ankara Mahkemelerinin uzmanlaşmasının uygun olacağı düşüncesinden hareket edilmektedir. Maddenin ikinci fıkrasında aynı suçlarla ilgili olarak, Uluslararası Mahkemenin kovuşturma başlatması ve yargılama yapması halinde Uluslararası Mahkemenin yargı yetkisine öncelik tanınacağı kabul edilmek suretiyle Uluslararası Mahkeme ile Türk Mahkemelerinin karşılıklı yetki konusu düzenlenmektedir.

Madde 4- Bu madde ile Türkiye'de hakkında ceza kovuşturması başlayan kişilerle ilgili olarak, Uluslararası Mahkeme tarafından öncelik hakkına dayanarak kovuşturmaya başlanması halinde, Uluslararası Mahkemenin istemi üzerine Türkiye'deki kovuşturmanın Uluslararası Mahkemeye nakli ilke olarak kabul edilmektedir. Ancak, Uluslararası Mahkemenin nakil istemine olumlu cevap verilebilmesi için, kamu davası açılmamış ise o yerde görevli Asliye Ceza Mahkemesinin, kamu davası açılmış ise davaya bakmakta olan Mahkemenin, kendisine Adalet Bakanlığı aracılığıyla ulaştırılacak olan bu istemi incelemesi ve karar vermeden önce sanığın savunmasını alması gerekli görülmektedir.

Bu çerçevede Türk Mahkemesi nakil kararını vermeden önce özellikle sanığa isnad edilen fiilin yer ve zaman bakımından Uluslararası Mahkemenin yetkisine girip girmediğini ve sanığın kimliğini incelemekle görevlidir. Mahkeme, Türk mevzuatına göre vereceği nakil kararıyla birlikte kişinin tutuklanmasına da karar verecektir. Bu kişi aleyhinde Türkiye'de herhangi bir suçtan dolayı kovuşturma açılmış bulunması halinde de Uluslararası Mahkeme istemde bulunduğu takdirde, aynı kuralların uygulanarak bu maddenin 1 inci fıkrasında belirtilen Türk Mahkemelerinin nakil istemine ilişkin karar vermesi kabul edilmektedir. Böylece eski Yugoslavya'da Uluslararası Mahkeme Statüsü kapsamına giren bir suçtan dolayı Uluslararası Mahkemenin kovuşturma açtığı bir kimse hakkında Türkiye'de bir başka suç nedeniyle kovuşturma başlatılması halinde de Uluslararası Mahkemenin ilgili kişiyi yargılamasına engel olunmaması sağlanmış olmaktadır.

Bu madde çerçevesinde, Türk Mahkemelerince hakkında gerek eski Yugoslavya'daki fiilleri gerekse TCK çerçevesinde başka bir fiil nedeniyle kovuşturma açılmış kişinin bu dava ya da davaları zamanasımı süresi bakımından askıya alınmaktadır. Böylece, bu Kanunun 5 inci Maddesine uygun olarak Uluslararası Mahkemenin mahkumiyet ya da beraat kararı ile kesin bir kararın muhatabı olmayan (örneğin, yetkisizlik kararının) kişiler aleyhine Türk Mahkemeleri önünde açılan davalara Türk Mahkemeleri devam edebilecektir. Ancak, zamanasımı süresinin çok fazla uzaması ihtimali de gözönünde bulundurularak, ilgili olaylara ilişkin olarak bir azami süre konulmasının da kamu düzeni ve kişi hakları bakımından uygun olacağı sonucuna varılmıştır. Bu çerçevede bu madde ile ilgili davalara ilişkin olarak zamanasımı süresinin TCK'nun öngördüğü normal sürelerin iki katı olacağı düzenlenmektedir.

Bu maddenin son fıkrası ile, kovuşturmanın nakli konusunda Türk Mahkemelerince verilen kararın ve ilgili evrakın, Adalet Bakanlığı aracılığıyla Uluslararası Mahkemeye iletilmesi öngörülmüştür.

Madde 5- Bu madde "non bis in idem" kuralı ile ilgili olup, Uluslararası Mahkemede yargılanarak kesin hükümle mahkum olan veya beraat edenler hakkında aynı suçtan dolayı Türkiye'de yeniden kovuşturma yapılmaması konusunu belirtmektedir.

Buna paralel olarak, Türkiye'de yargılanarak kesin hükümle mahkum olan veya beraat eden kişiler hakkında aynı fiil nedeniyle Uluslararası Mahkemeye gönderilme talebi de kabul edilmeyecektir.

./...

4/ Madde 6- Bu madde Uluslararası Mahkeme Statüsü uyarınca yapılacak işbirliği ve adli yardım taleplerinin, bu Kanun ve 765 sayılı Türk Ceza Kanunu ile uluslararası hukuk ve taraf olduğumuz sözleşmeler uyarınca inceleneceğini ve gerekli kararın alınacağını belirtmektedir. Adli yardım talepleri ile bu Kanunda yer alan suçlarla ilgili olarak işbirliği talepleri, Adalet Bakanlığınca yetkili adli mercilere intikal ettirilecek, yetkili adli merciler de gerek Dışişleri Bakanlığı ve gerekse Interpol'den gelen bilgileri değerlendirerek bu yöndeki talepleri inceleyerek gerekli kararı alacaktır.

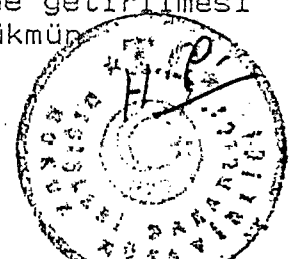
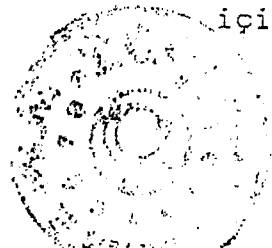
/ Madde 7- Bu madde ile, Türk Mahkemelerince bu kanun uyarınca verilen tutuklama kararları hakkında, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 112 nci maddesinin uygulanması öngörülmüştür.

/ Madde 8- Bu madde, Uluslararası Mahkeme ile Türk adli makamları arasındaki haberleşmenin, Adalet Bakanlığı aracılığı ile yapılacağını belirtmektedir. Buna göre, Uluslararası Mahkeme tarafından yapılacak işbirliği ve adli yardım talepleri ile tutuklama ve nakil talepleri, Adalet Bakanlığı tarafından yetkili adli mercie iletilecek, adli makamların karar ve işlemleri de aynı şekilde Adalet Bakanlığınca, Uluslararası Mahkemeye bildirilecektir.

/ Madde 9- Uluslararası Mahkemenin görev ve yetki alanına giren suçlarla ilgili olarak değişik bilgi, belge ve delillerin kamu kurum ve kuruluşlarınca elde edilmesi mümkündür. Bu çeşit bilgi, belge ve delillerin kamu kurum ve kuruluşlarının eline geçtiğinde bunların kaybolmaması, derlenip toparlanarak Uluslararası Mahkemeye gönderilmesi çok önemli bir konudur. Toplanan bilgi, belge ve delillerin Adalet Bakanlığı aracılığıyla Uluslararası Mahkemeye gönderilmesi düşünülmüştür. Kamu kurum ve kuruluşları dışındaki üçüncü şahıslar, özel ve tüzel kişilerin eline geçecek bilgi, belge ve deliller konusunda ise Uluslararası Mahkemeye gönderilme hususu düzenlenmemiş ve bu konuda serbestlik düşünülmüştür. Üçüncü şahısların, özel veya tüzel kişilerin ellerine geçen yahut derlenen bilgi, belge ve deliller bu kişilerce Uluslararası Mahkemeye doğrudan gönderilebilecektir.

/ Madde 10- Bu madde ile Uluslararası Mahkeme önüne çıkarılacak sanık, tanık, bilirkişi ve suçtan zarar gören şahısların yol ve ikamet giderlerinin karşılanması konusuna açıklık getirilmektedir.

/ Madde 11- Uluslararası Mahkeme tarafından yapılan yargılama sonucu olarak ve kesinleşen mahkumiyete ilişkin kararların ülkemizde geçerli olabilmesi, Ankara Ağır Ceza Mahkemesinin infaz kararı vermesine bağlı olacaktır. Uluslararası Mahkeme kararının infazı ile ilgili talep Adalet Bakanlığına yapılacak ve Adalet Bakanlığı da yetkili Ankara Ağır Ceza Mahkemesine dosyayı gönderecektir. Mahkeme, Uluslararası Mahkemenin verdiği kararı inceleyecek ve bunun yerine getirilmesi için gerekli olan kararı verecektir. Bu madde ile hükmün

infazının hürriyeti bağlayıcı cezanın yerine getirilmesini içermesi durumu da düzenlenmektedir. Uluslararası Mahkeme tarafından verilen ve kesinleşen mahkumiyet kararlarının infazı, hükümlüleri kabul edebileceklerini daha önceden Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne bildiren üye devletlerce yapılabilecektir. Eğer Türkiye böyle bir talepte bulunursa, Mahkemece verilen cezaların infazı, ülkemiz ceza infaz kuralları çerçevesinde ve Uluslararası Mahkemenin gözetiminde gerçekleştirilecektir.

Bu madde ile ayrıca, infaz kararının verilebilmesi için Uluslararası Mahkeme kararının kesinleşmiş olmasının ve sanık hakkında aynı suçtan dolayı Türk mahkemesince verilip kesinleşmiş bir kararın bulunmamasının gerekli olduğu belirtilmiştir.

2/Madde 12- Bu madde ile, Uluslararası Mahkemenin istemine uygun olarak Türk Mahkemelerinin verdikleri tutuklama ve nakil ile ilgili kararlar ve Ağır Ceza Mahkemesinin bu Kanunun 11inci maddesine göre verdiği infaz kararlarına karşı acele itiraz yoluna başvurulabilmesi öngörülmüş, böylece herhangi bir yanlışlığa karşı kişi haklarının azami ölçüde korunmasına özen gösterilmiştir.

/Madde 13- Bu madde ile Uluslararası Mahkemenin hakimlerinin, savcı ve yardımcıları ile savcılık personelinin yazı işleri müdürü ve kalem personelinin Türkiye'de, Uluslararası Mahkeme Statüsünün 30'uncu maddesinde belirtildiği şekilde, 13 Şubat 1946 tarihli Birleşmiş Milletler İmtiyazlar ve Dokunulmazlıklar Sözleşmesi hükümleri gereği olarak dokunulmazlık, bağışıklık, ayrıcalık ve kolaylıklardan yararlanmaları konusu düzenlenmiştir. Belirtilen dokunulmazlık ve ayrıcalıklar görev sırasında tam bir serbestlik içinde çalışma olanağı sağlayacaktır.

/Madde 14- Yürürlük maddesidir. Ancak, bu Kanun ile Uluslararası Mahkemenin eski Yugoslavya ülkesindeki 01.01.1991 tarihinden sonraki olaylarla sınırlı olarak yargı yetkisinin sürdüğü sürece Türkiye'de etki doğurması amaçlandığı için Uluslararası Mahkemenin görevi sona erdiği andan itibaren bu Kanunun da yürürlükten kalkması öngörülmektedir.

/Madde 15- Yürütme maddesidir.

BP / Hükümetin teklif ettiği maddeler

ESKİ YUGOSLAVYA'DA İŞLENEN BAZI SUÇLARIN KOVUŞTURULMASI
HAKKINDA KANUN TASARISI

Amacı

Madde 1- Bu Kanunun amacı, eski Yugoslavya Ülkesinde 1/1/1991 tarihinden bu yana işlenen ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 827 (1993) sayılı Kararına ekli Statüde belirtilen suçları kovuşturmak için kurulan Uluslararası Mahkemenin yetkisine giren konularda Türk adli makamlarının yetkilerini ve Uluslararası Mahkeme ile işbirliğini düzenlemektir.

Tanımlar

Madde 2- Bu Kanunda geçen;

a) 827 (1993) sayılı Karar: Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin aldığı 25/5/1993 tarihli ve 827 (1993) sayılı Kararı,

b) Uluslararası Mahkeme: Eski Yugoslavya Ülkesinde 1/1/1991 tarihinden itibaren uluslararası insancıl hukukun ağır ihlallerinden sorumlu suç faillerini yargılamak için 827 (1993) sayılı Karar ile kurulan Uluslararası Mahkemeyi,

c) Statü: Uluslararası Mahkemenin çalışması ile ilgili temel usul ve esasları düzenleyen ve 827 (1993) sayılı Kararın ekini oluşturan Statü'yü,

ifade eder.

Karşılıklı yetki

Madde 3- Uluslararası Mahkemenin yargı yetkisine giren ve Statü'de belirtilen bir suçu işleyen kimse, Türkiye'de bulunduğu takdirde, Türk Ceza Kanunu ve ilgili mevzuat uyarınca Türk mahkemelerinde yargılanır. Bu konuda Ankara mahkemeleri yetkilidir.

Uluslararası Mahkemenin yetki yönünden ulusal yargıya önceliği vardır.

Ceza kovuşturmalarının nakli

Madde 4- Türkiye'de hakkında ceza kovuşturması başlamış bir kimseyle ilgili olarak, kovuşturmanın herhangi bir aşamasında Uluslararası Mahkeme, yargılama önceliğine dayanarak kovuşturmanın nakli isteminde bulunduğu takdirde, Adalet Bakanlığının bildirimi üzerine, kamu davası açılmamış ise, o yerde görevli asliye ceza mahkemesi tarafından; kamu davası açılmış ise, mahkemesince, sanığın savunması alınarak Türk mevzuatına göre karar verilir. Mahkeme, nakil kararıyla birlikte kişinin tutuklanmasına da karar verir.

Nakil kararının verilebilmesi için, fiilin Uluslararası Mahkemenin yer ve zaman bakımından yetkisi içinde olması şarttır. Bu kişi aleyhinde Türkiye'de, herhangi bir suçtan dolayı kovuşturma bulunması, birinci fıkra

hükümünün uygulanmasını engellemez. Bu takdirde, Türkiye'de yargılanacak suçlar yönünden dava zaman aşımı, kovuşturmanın yeniden başlamasına kadar durur. Ancak bu süre, Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde öngörülen sürelerin iki katından fazla uzatılamaz.

Kovuşturmanın nakli konusunda verilen karar, Adalet Bakanlığı aracılığı ile Uluslararası Mahkemeye bildirilir ve ilgili evrak da aynı yoldan gönderilir.

Yeniden Yargılanmama

Madde 5- Uluslararası Mahkemede yargılanarak kesin hükümle mahkum olan veya beraat edenler hakkında aynı suçtan dolayı Türkiye'de kovuşturma yapılamaz.

Türkiye'de yargılanarak kesin hükümle mahkum olan veya beraat eden kişiler hakkında, aynı fiil nedeni ile Uluslararası Mahkemeye gönderilme talebi kabul edilemez.

İşbirliği ve Adli Yardım Talepleri

Madde 6- Bu Kanun kapsamına giren suçlara ilişkin olarak Uluslararası Mahkemenin Statüsü uyarınca yapılacak işbirliği ve adli yardım talepleri, bu Kanun ve ilgili mevzuat hükümleri uyarınca yetkili adli makamlar tarafından incelenir ve gerekli karar alınır.

Tutuklama

Madde 7- Bu Kanun uyarınca verilen tutuklama kararları hakkında, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 112 nci maddesi uygulanır.

Taleplerin iletilmesi ve haberleşme

Madde 8- Bu Kanun hükümleri dairesinde Uluslararası Mahkeme tarafından yapılacak işbirliği ve adli yardım talepleri ile tutuklama ve nakil talepleri, Adalet Bakanlığı tarafından yetkili adli mercie iletilir. Adli makamların karar ve işlemleri de aynı şekilde Adalet Bakanlığınca Uluslararası Mahkemeye bildirilir.

Bilgi, belge ve delillerin devri

Madde 9- Bu Kanun kapsamına giren suçlarla ilgili olarak kamu kurum ve kuruluşlarınca elde edilen bilgi, belge ve deliller Adalet Bakanlığı aracılığı ile Uluslararası Mahkemeye gönderilir.

Nakil giderleri

Madde 10- Uluslararası Mahkeme önüne çıkarılacak sanık, tanık, bilirkişi ve suçtan zarar gören şahısların yol ve ikamet giderleri, Statü uyarınca Uluslararası Mahkeme tarafından karşılanır.

Uluslararası Mahkeme Kararının infazı

Madde 11- Uluslararası Mahkeme tarafından verilen hükmün Türkiye'de infazının istenmesi halinde, Adalet Bakanlığının talebi üzerine Ankara Ağır Ceza Mahkemesince karar verilir. Hükmün infazı hürriyeti bağlayıcı cezanın yerine getirilmesini içerdigi takdirde, Statü gereğince yazılı deklarasyonun yapılmış olması şarttır.

Infaz kararının verilebilmesi için, Uluslararası Mahkeme kararının kesinleşmiş olması ve sanık hakkında aynı suçtan dolayı Türk mahkemesince verilip kesinleşmiş bir kararın bulunmaması gerekir.

/Kanun Yolları

/Madde 12- Bu Kanun hükümleri gereğince tutuklama ve nakil ile ilgili kararlar ve Ağır Ceza Mahkemesince 11 inci maddeye göre verilecek karar aleyhine acele itiraz yoluna gidilebilir.

/Dokunulmazlık ve Ayrıcalıklar

/Madde 13- Uluslararası Mahkeme, hakimler, savcı ve savcılık personeli, yazı işleri müdürü ve kalem personeli Türkiye'de Uluslararası Mahkeme Statüsünün 30 uncu maddesi hükümleri uyarınca dokunulmazlık, ayrıcalık ve kolaylıklardan yararlanırlar.

Yürürlük

Madde 14- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer ve Uluslararası Mahkemenin eski Yugoslavya Ülkesinde işlenen suçlarla ilgili yargılama faaliyetlerinin sona ermesi ile yürürlükten kalkar.

Yürütme

Madde 15- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[Signature]

PROF. DR. T. ÇİLLER
BAŞBAKAN

<i>Hikmetiye</i> H. ÇETİN Devlet Bakanı ve Başb. Yrd.	<i>[Signature]</i> N. CEVHERİ Devlet Bakanı	<i>[Signature]</i> Y. AKTUNA Devlet Bakanı	<i>[Signature]</i> Devlet Bakanı
<i>[Signature]</i> Z. HALİS Devlet Bakanı	<i>[Signature]</i> F. S. DAĞ Devlet Bakanı	<i>[Signature]</i> A. HACALOĞLU Devlet Bakanı	<i>[Signature]</i> A. HACALOĞLU Devlet Bakanı
<i>[Signature]</i> K. KURT Devlet Bakanı	<i>[Signature]</i> A. HACALOĞLU Devlet Bakanı	<i>[Signature]</i> A. A. DAĞAN Devlet Bakanı	<i>[Signature]</i> A. ATAS Devlet Bakanı
<i>[Signature]</i> M. MOĞULTAY Devlet Bakanı V.V.	<i>[Signature]</i> A. GÖDEMİR Devlet Bakanı	<i>[Signature]</i> S. EĞDEM Devlet Bakanı	<i>[Signature]</i> M. MOĞULTAY Adalet Bakanı
<i>[Signature]</i> M. GÜHAN Milli Savunma Bakanı	<i>[Signature]</i> N. MENTEŞE İçişleri Bakanı	<i>Hikmetiye</i> H. ÇETİN Devlet Bakanı	<i>[Signature]</i> I. ATTILA Maliye Bakanı
<i>[Signature]</i> N. AYAZ Milli Eğitim Bakanı	<i>[Signature]</i> F. ŞAHİN Bay. ve İskan Bakanı	<i>[Signature]</i> D. BARAN Sağlık Bakanı	<i>[Signature]</i> A. S. EREK Ulaştırma Bakanı
<i>[Signature]</i> F. ŞAHİN Tarım ve Köylüleri Bakanı	<i>[Signature]</i> Z. HALİS Çel. ve Sos. İş. Bakanı	<i>[Signature]</i> H. AKYOL Sanayi ve Ticaret Bakanı	<i>[Signature]</i> A. S. EREK Enerji ve Tabii Kay. Bakanı
<i>[Signature]</i> İ. GÜRPINAR Kültür Bakanı V.	<i>[Signature]</i> İ. GÜRPINAR Turizm Bakanı	<i>[Signature]</i> H. AKYOL Orman Bakanı	<i>[Signature]</i> A. S. EREK Devlet Bakanı